

[Waldorff]

Waldorff (VS):

Det vil måske undre nogen, at VS især har kritiske bemærkninger til dette lovforslag, når det nu er blevet udnævnt til at være et socialistisk tiltag fra regeringens og socialdemokratiets side. Jeg går ud fra, at miljøministeren selv vil demtere det med socialismen i forslaget på regeringens og socialdemokratiets vegne.

Når vi er kritiske over for det, er det ikke, fordi vi ikke mener, der er brug for det, det er der selvfølgelig, og vi mener også, at nogle af de principper, der er fastlagt i dette lovforslag, er vigtige i forbindelse med en genbrugslov.

Når vi er kritiske, er det, fordi man med rette kunne have forventet noget mere end det, der faktisk ligger i lovforslaget. I forhold til det lovforberedende arbejde, der har været udført, bl. a. den tidligere miljøministers redegørelse i 1975, ligger det sådan, at det nuværende lovforslag er forringet på en række områder både i forhold til denne redegørelse og også i forhold til det første udkast til genanvendelseslov, som forelå. Der er formentlig ikke nogen, der er i tvivl om, at de forringelser skyldes en meget vidtstrakt eftergivenhed over for erhvervsorganisationerne.

Jeg skal nævne et par af disse forringelser. Der er f. eks. lovens område, som er indskrænket i forhold til de ting, som er taget op i den redegørelse, jeg har omtalt, fra 1975. Der er indlysende behov for en lovgivning, som tager fat om metalaffald, bilskrot, plasticaffald og mange andre ting. Sådan som det er udformet her, betyder det faktisk, at man skal lave en ny lov for hvert område, man vil inddrage. Jeg mener, at den begrundelse, man har angivet, nemlig at papir og drikkevareemballage er bedst undersøgt, er en elendig begrundelse, fordi sådan som lovforslaget er udformet, som en rammelov, som en bemyndigelseslov, kunne den udmærket have været gjort generel og også have dækket andre områder efter min opfattelse.

Et andet punkt, det har hr. Jørgen Jensen været inde på, er den afvejning mellem miljøinteresser og erhvervsinteresser, som ligger i § 2. Det er sjovt nok en afvejning, som man ikke rigtig havde fået med i det første udkast til lov, men det fik Industrirådet rådet bod på. Denne paragraf vil vanskeliggøre en fornuftig brug af loven, specielt når man sam-

menholder paragraffen med de økonomiske overvejelser, som regeringen i øvrigt gør sig hen ad vejen i bemærkningerne. Det understreges for eksempel, at disse genanvendelsesprojekter helst skal hvile i sig selv. Det, der bliver lagt frem, er for mig at se et yderst snævert rentabilitetskriterium, som er ubrugeligt i forhold til de ressourceproblemer og de forureningsproblemer, der faktisk foreligger. Det er således temmelig værdiløst, at man får at vide, at forsøget i Birkerød har givet underskud. En række af disse projekter vil altid give underskud på kommunalt plan, men det er ikke særlig interessant i forhold til det, som ellers omtales, nemlig at man må tage samlede samfundsøkonomiske vurderinger i brug.

Endvidere er hele den side af sagen, som hedder, at der er en beskæftigelseseffekt, og at man derfor også må tage hensyn til den sparede arbejdsløshedsunderstøttelse, stærkt underprioriteret i bemærkningerne for ikke at sige fraværende.

Endelig er det meget vanskeligt i forbindelse med vurderingen af sådan nogle projekter at opgøre de langsigtede omkostninger ved et fortsat spild af ressourcer. Det drejer sig dels om udgifter på længere sigt som følge af affaldsdeponering, dels også om samfundsmæssige omkostninger som følge af, at der opstår ressourcemangel med sådan nogle følger som stigende priser på råstoffer eller eventuelt nødvendigheden af at tage nye produkter i anvendelse.

Vores konklusion må være, at erhvervslivets indflydelse allerede har hæmmet selve loven, og at erhvervslivets indflydelse yderligere vil hæmme administrationen af loven, ikke alene ad de sædvanlige uformelle kanaler, men også gennem den formelle indflydelse, som man har fået i denne lov.

For os at se er det en lov, som ikke vil hjælpe stort på det, som den skulle hjælpe på. Selvfølgelig vil der kunne gøres en indsats på papir- og drikkevareemballageområdet, men i forhold til det kolossale behov, der er for en husholdning med ressourcerne og en begrænsning af forureningen, vil det ikke hjælpe stort. De ting, der for alvor er brug for, nemlig direkte indgreb i produktionen, er ikke taget op.

I øvrigt vil vores holdning være afhængig af, hvilke præciseringer vi kan få af de for-